

1887-04-12

AFSENDER

Otilia Jacobsen

MODTAGER

Agnes Bertelsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Mt. Ithomi in Messenia, Greece

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
FA 4-001-00003

Emneord:
Rejsebrev, rejsebreve

DOKUMENTINDHOLD

Rejsebrev fra Grækenlandsekspeditionen i 1887 sendt fra
Messenien

TRANSSKRIFTION

Klostret Vorkono 12/4/87
Mt Ithome Messenien

Kjæreste Berta

Jeg antager at du har modtaget Brevkortet, som jeg sidst sendte dig fra Sparta, da jeg omtalte at vi lige skulde afsted til Kripi, (en lille Landsby paa veien til den berømte Langada pass. en schlucht i Sagyetus bjergkjæde som er temmelig anstrængende at komme over, da veien er saa snævert at det er farligt at ride.) - Der maatte vi desværre blive i to dage paa grund af regn og storm. Da khanerne (karanvanserai, red.) her til lands inden (ingen) ruder har i vinduerne og teglstenene paa tagene ikke forbindes med kalk, men kun lægges løst, den ene oven paa den anden, kan du sige dig selv at saadan en bjergskylle gaae igjennem alting og der er en træk saa guderne maa sig forbarme. Endelig om Søndagen, Paaske morgen, var veiret saadan at vi kunde begive os paa vei igjennem passet. Solen skinnede os venligt imøde, og med friske kræfter og godt mod begyndte vi. Efter en times march, maatte vi første gang alle bæres over floden, som paa grund af disse voldsomme regnskyl var blevne brusende. Det var et smukt

syn at se lange bæres over floden og for mit vedkommende med to hvide buxeben, sidde overtværs af mandens ryg, klyngende mig med armene om hans hals. Enfin, denne samme overgang maatte gjøres fra den ene side til den anden, uafsladelig for at finde stien, (da flod sengen ellers bliver benyttet som vei). Vi red over nogle gange, og det var mindst hyggelig, da dyrene blive angst, ved ikke at have fast fodfæste under sig, og pleie at staae stille midt i floden. Mit hjerte sad i min hals flere gange. En gang blev der lagt en gren over floden og man balancerede over den, en mand gribende i den hoiere haand, og en slippende den venstre. man har en følelse som Lange siger, at livet staaer paa spil for man vilde næppe komme godt fra det ifald man mister fæste og kom i den brusende strøm. Sydboerne raabe og skrige ogsaa saadan, og desforuden vandets spektakel, man blive helt fortunlet. Endelig efter

mindst en tolv gange overfart, kom vi til en khan hvor vi kunde spise frokost, og hvor vi kunde tørre os lidt da naturligviis vi vare vaade og det dygtig. Det var nu omtrent i snelinien saa koldt var det, og afsted skulde vi igjen, for at naa nattequartern inden det blev mørkt.- Desværre begyndte det at øse saadan ned at mit toi var gennemblødt. Min kjole kunde jeg knap faae af om aftenen, og mine arme vare kornblaae farven deraf.- Alle de andre vare lige saa vaade, men naar vi kom i hus, fik vi tørre strømper og sko etc. varm middag og endelig sengevarmen. Jeg vaagnede med feber, og tog quinine, og Lange har ogsaa været febersyg, men med quinine brug, ere vi begge flinke nu. Næste morgen begyndte vi senere da Langes vinterfrakke og dragemandens og min parasol vare blevne stjaalne saa mairn hentedes. Desværre har vi endnu ikke seet noget til Frakkerne men min parasol var skjult i en tønde/- Det var ligeledes

en meget ængstelig ridevei, saa jeg stod af og gik. Det var en smuk tur uagtet den var paa henved fem timer og en græsselig daarlig vei - Da vi havde tilbagelagt halvveien kom vi pludselig omkring et bjerg, og raabte i munden paa hverandre Havet. ved Kalamata. Vi havde først tænkt paa at tage med dampskibet lige til Olympia da der er gaaet saamange dage i løbet, men da der ingen skib var, var vi nødt til at tage landveien til Phigalia, og er derfra her komne til det smukke kloster her ved Ithome bjerget, og har sletten under vore fødder, Messene. Imorgen tage vi til Phigalia, og derfra til Olympia. Nu har jeg hverken af brev fra hjemmet eller eder siden min fødselsdag. Det er drøjt. Til Kongens fødselsdag sendte expedition et telegram til Christian og til Georg, og fik nydelige svar fra begge. Kong Georg havde nemlig spurgt Prof. Holm om vi vilde være tilbage i Athen til hans faders fødselsdag, for saa vilde

det glæde ham at see os. Nu i telegrammet sagde han, at han beklagede at vi ikke kunde være sammen den dag.- I Kalamata bleve vi modtagne af Prefecten og borgmesteren, politisekretairen etc. og der var bestandig politi, som fulgte os hver især, saa snart vi rørte os ud af hotellet. Rygtet om tyveriet var gaaet forud for os, og jeg tænker at de har været bange for at vi skulde, ved ankomsten, ved det at aeslerne skal pakkes af, miste noget mere. Ellers har vi ikke havt grund til at klage paa folkene og ærligheden

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

tværtimod, de ere alle saa venlige og rare at have med at gjøre. Kvinderne ere meget smukke, i Sparta var der ogsaa adskillige deilige mænd, men kvinderne og børnene kunde tage Præmie hvor som helst-

Her voxe myrte blomsten paa landeveien lige som brændenælder hjemme. Jeg lægger her et lille stykke deraf. Det er forøvrigt en mageløs yppig natur

Store kaktus som hegn, og allevegne figentræer med en saadan masser af frugt paa, saa appelsin træer og citroner dels med frugt dels lige udsprungende, saa luften dufter saa deilig omkring!- Dette vil jeg senere slutte enten i Phigalia eller andensteds. Da der skal Brev ned til Kalamata sender jeg dette nu idag Onsdag. Alt vel. Kjærligst hilsen fra Carl og Otilie

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Klosteret. Vorkona. 12/4/87.
Int. Thome. messenier

Kære Berta jeg antager at du har
modtaget Brev kortet, som jeg sidst sendte
dig fra Sparta, da jeg antogte at vi lige
skulde afsked dit Kibi, (en lille Landsby
paa veien til den berømte Longadaf
pass. en schuet i Pagyetus bjer kjæde
som er temmelig anseende at komme
over, da veien for saa severt at det
er farlig at ride.) Der maatte vi desho-
vderne blive i to dage, paa grund af
regn og storm. Da skomerne her til
kunds inden ruder har i vinderne,
og tegtstenene paa tagene ikke forbindes
med blæk, men kun legges lidt, den
ene over paa den anden, kom du
sige dig selv, at saadan en byergskjy,
gaaar igjennem alt limg. og du er en
bæk saa goderne maaske sig forbarne.
Endelig om Sondag, Paaske morgen, var
verit saadan at vi kunde begive os
paa vei igjennem passet. Voleu
skinnede os venligt imode, og med
friske kræfter og godt mod begyndte
vi. Efter en lones March, maatte vi
forst gong alle bæres over floden, som
paa grund af disse voldsomme regnesky
var bleven bruscende. Det var et stort

Lyn at see Lange bæres over floden
og fa mit vedkommende med to hvide
buxer, sidde udtværs af Mandens
ryg, klyngende smig med armene
om hans Hals. Endnu, denne samme
overgang maatte gjøres fra den ene
side til den anden, nafladelig for at
finde skien, (da flod sengen eller
bliver benyttet som vei). Vi red over
nogle gange, og det var mindst
hyggelig, da dyrene blive smaget,
det ikke at have fast fodfæste med
sig, og pleie at staae stille midt
i floden. Mit herte sad i min hals
flere gange. En gang blev der tagt
en grev over floden og en mand balmænk
over den, en mand gribende i den
høiere haand, og en slippende den
venstre. Man har en følelse som
Lange siger, at livet staaer paa en
faldmark vilde næppe komme godt fra
blet ifald man snider fæste og kom
i den brusende strøm. Sydboerne
roake og skinge ogsaa Saadan, og
derfor den Vandets spetaker, vilde
blive meget foruroliget. Endelig efter

Imidlertid en tolv ganges overfart, kom
vi til en kham hvor vi kunde spise
frøst. og hva vi kunde lørre os lidt
Da naturligvis vi vare vaade og det
dygtig. Det var nu omtrent i enolinien
Saa koedt var det, og afsked skred,
vi igjen for at naar Nattegraveln
inden det blev mørket. — Destovæere
begyndte det at se skadun ned at mit
lod var gjennebledd. Imi kjole kunde
jeg knap faae af om aftenen. og mine
arme vare kobtblaa farven heraf. —
alle de andre vare lige saa vaade.
men naar vi kom ti hus, fik vi
lorre stromper og sko etc. varm middag
og endelig sengervarmen. Jeg vaagne
med feber, og tag quinine, og Lorange
han ogsaa var febersyg men med
quintne krog, de vi begge flinke nu.
Neste morgen begyndte vi senere da
Lorange. Vinterbrakke og dragomands
og min parasol vare blevene stjæln
naa marien hentedes. Destovæere her
vi endnu ikke set noget til
Faakkerne men min parasol va
stjælet i en tondet. Det var ligeledes

en meget angstelig ridevei; saa jeg
stod af og gik. Det var en smuk Lun
naglet Iden var paa henved fem timer
og en græssetj daarlige vei — Da vi
havde tilbagelagt halvveien kom vi
pludselig omkring et bjerg, og vi
raabte i smunden paa ^{ved Skjalmskiba} Havelen.
Vi havde først tænkt paa
at tage med Dampskib lige til Olympia
da der er gaet saa mange dage i
løbet, men da der ingen skib var, var
vi nød til at tage Landveien til
Phigalia, og en derfra her komme til
det smukke Klostet her ved Athene
byen, og har Sletten under vore
fødder, Messene. I Morgenen tage vi
til Phigalia, og derfra til Olympia.
Nu har jeg hvetken af brev fra hjemmet
eller Edelviden min fødselsdag. Det er
dødt — Til Kongens fødselsdag sendte
Expedition et Brev gdaan til Christian
og til Georg, og fik nydelige svar
fra begge. Kong Georg havde nemlig
spurgte Prof. Holm om vi vilde
være tilbage i Athen til hans
faders fødselsdag, for saa vilde

⁵ det glæde kom at see os. Men i
telegrammet sagde kom, at han
bestogede at vi ikke kunde være
denne den dag. — I Katamata
bleve vi modtagne af Prefecten, og
borgmestren, Politisekretæren etc.
og der var bestændig politi, som
fulgte os hver i sin, saa snart vi rørte
os ud af hotellet. Ryglet om Lyveien
var gaaet forud for os, og jeg tænker
at de har været borte for at vi
skulde, ved ankomsten, ved det at
aesteme skal fraktes af smide noget
mere. Ellers har vi ikke haft grund
til at klage paa folkene og ærligheden
dertil, de ere alle saa venlige og
rare at have med at gjøre. Kvindene
ere meget smukke, i Montá var der
ogsaa adskillige deilige Mænd, men
kvindene og børnene kunde tage
Præmie hvis den helst —
Her var e smukke blomter paa Landeveien
lige som ukendte mebler. Hverne, jeg
begge her et lille stykke den af.
Det er forovrigt en smageløs og pyg natur

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Flere Maktus som begn. og alle vegne
figen træer med en saadan madsse og
frugt paa. saa appelsen træer og
citroner dels med frugt dels lige
udefringende, saa luftens duftet saa
deilig bonkomig! — Dette vil jeg
senere slutte enten i Phigalia eller
Andruskeds. Du der skal Bnd med
dit Palauata sende mig dette
om idag Onsdag. alt vel. Særligst
hilsen fra Carl og Stute